

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérésékelt árjegyzék szerint számít fel.

Iparosainkhoz.

Lapunk f. évi 93-ik számában irunk az ezredéves országos kiállítás fővárosi bizottságának elszomorítóan csüggeteg nyilatkozatáról, mely avval számol be, hogy e bizottság 4000 felhívást és 3500 sürgetést bocsátott ki a főváros iparosaihoz s dacára ennek alig ért el valami számbavehető eredményt a milleniumi kiállítás sikere érdekében.

Ugyanekkorsürgöttük, hogy a milleniumi kiállítás helyi bizottsága is számoljon már el végre eddigi munkásságáról: hadd lássuk, — mi kilátásaink vannak iparosainknak az ezen kiállításban leendő részvétele tekintetében.

Nos hát, a helyi bizottság, a dírekte a célból Szentesen időzött kamarai titkár: Kulinyi Zsigmond jelenlétében, végre értekezletet tartott a f. hó 26-án, az ipartestületi ház termében és ezúttal láttuk az eredményt vagy inkább az eredménytelenséget, mert — szinte szégyeljük kiírni is, a bizottság elnöke azzal számolt be, hogy . . . eddig egyetlen egy kiállító se adta be a jelentkező ívét az 1896 ki milleniumi orsz. kiállításon szándékolt részvétele tárgyában és így voltaképpen a kezdet kezdetén vagyunk, annyi, mintha eddig egyetlen egy lépést se tettünk volna a jó ügy érdekében.

Hát ez bizony sehogy sincs így rendén.

A kiállításon való részvételre jelentkezés határideje az év végével lejár. Nem tartjuk ugyan lehetetlenségnek, hogy azoknak késedelmeskedésével szemben, akiknek részvételére feltétlenül számolnia kell az orsz. bizottságnak, ezt a határidőt valamelyest meg fogják hosszabbítani, jóllehet talán félévvel is; de ez egy nem mentheti iparosaink tapasztalt közönyét, nem indokolhatja azt a Pató Pálos-kodást, mely egyre csak halogtatja a bejelentést, míg végre a hosszas töprengés olyan elképedtetlenedésre vezet, amely végeredményében távolmaradásra változik át.

Ezért van néhány komoly szavunk Szentes város iparosaihoz.

Jól tudják azt iparos polgártársaink, hogy mi mindig és mindenütt, ahol és amikor erre szükség van, bárkivel szemben istápoljuk az érdekeiket, erőnkhez képest azon vagyunk, hogy ezek az érdekek minden téren kieligítést nyerjenek és a helyi ipar lehetőleg ne csak megizmosodjék, ha fejlődjön is.

Az egyes iparos se kereshet fel bennünket soha úgy, hogy ügyes-bajos dolgán, ha ez módunkban van, segíteni ne igyekezzünk és érdekében el ne kövessünk mindent arra való nézve, hogy előhaladhasson s a közfigyelmet — ha erre érdemes — reá ne irányítsuk.

Nem azért hozzuk fel ezeket, mintha kötelességünk e teljesítéséért elismerést várnánk, hanem pusztán, mert rá akarunk mutatni arra, hogy komoly intő szavunk most is az egész iparososztály érdekében esik.

Tudomásunk szerint eddig összesen 10 szentesi iparos járt a helyi bizottság elnökénél, hogy tőle bejelentő ívet kérjen, de eddigelé ezek közül sem akadt egy, aki az elkért ívet kitöltve, vissza is terjesztette, tehát a milleniumi kiállításon való részvételi szándékát komolyan dokumentálta volna.

A legenyhébb kifejezéssel élve is, szegyenletesnek tartjuk ezt az egész szentesi iparos-osztályra.

Hát Szentesen, ahol a kisipart úzők száma a 600--700 közt változik, csak 10 iparos kerül, aki egy kiválsóan ipari érdekű dolog, az országos kiállítás iránt annyira érdeklődik, hogy legalább bejelentő ívet kér és egyetlen egy sincsen, aki be is jelentse részvételi szándékát?

Kétségbe kellene esnünk az iparososztály jövőjén, ha így volna s nem is merjük ezt feltételezni, hanem inkább azt hisszük, hogy többen, akiknek bár komoly szándékuk a kiállításon való részvétel, Pató Páloskodnak, tartják a régi magyar erendőt bajt, hogy ráérünk erre még és csak késlekednek, halogtatják nap-napra a bejelentést, nem is gondolva meg: milyen visszariasztó lehet az az ingadozókra, azokra, akik a részvétel iránt való elhatározást még nem érelték meg magukban, ha — esetleg tudakozódva — arról értesülnek, hogy bizony eddig egyetlen egy jelentkező sincsen még azok közül sem, akikre pedig ezek az ingadozók talán mint biztos résztvevőkre számítottak.

Összes szentesi iparospolgártársainkhoz fordulunk ez okon, a saját érdekükben, mert hiszen nekünk ebben — a város jó hírnevén kívül semmi egyéb érdekünk nincsen — a kérés: ne habozzanak tovább, ne halasztgassák továbbra az elhatározásukat, hanem: aki erejét és tehetségét — a szakmabeli tehetséget értjük — érzi, vegyen ki mielőbb bejelentési ívet a helyi bizottság elnökénél és terjessze azt vissza, a kiállításon való részvételi

szándéka komoly jelöl, hogy ez év végén, amikor a helyi bizottság a szegedi kerületi bizottságnak ez irányú tevékenységéről elszámol, büszkén mutathassunk rá iparosaink komoly törekvésére, nemes ambíciójára tömeges bejelentéseinkkel.

A kiállítási helyi bizottság a jövő vasárnapon egész nap inspekción tart az ipartestületi ház termében, hogy a kiállításra jelentkezőket fogadja s minden kívánható felvilágosítással szolgálva, a bejelentési íveket is kiállítsa a jelentkezők nevére.

A kevésbé tehető vagy éppen szegény sorsú iparos se riadjon vissza az akkoron való jelentkezéstől, mert a helyi bizottság az ilyent — ha csakugyan tehetséges — erejéhez képest anyagilag is fogja támogatni.

Még egyszer ismétljük: saját jól felfogott érdekükben mutassák meg ezúttal iparosaink komoly törekvésüket, vegyék figyelembe, hogy csak aki magán segít — azt segíti meg a munkája, esze, tehetsége után az isten is s bizony a küzdősorompóba kell ma lépnie annak, aki életpályáján előhaladni akar.

Kívánjuk őszintén, hogy ez a komoly intő szavunk ne legyen elhangzó a pusztában és hisszük, hogy nem is leend az.

A visszatért Dömeügy. Dél előtt felöltözött est 8 óráig tartó, kimerítő tanácskozásban foglalkozott vármegyénk fegyelmi választmánya, a f. hó 26-iki ülésében a Döme-ügygel, Szentes város árpapénztárának e 10 éves szennyesével, immár másodikban igyekezvén azt — tőle telhetően, fehérre mosni . . . természetesen ezúttal is az illetők vagyoni felelősségének elkerülhetetlen megállapításával.

Hogy miként került ez a fegyelmi ügy utjalg a választmány elé: ennek a története ismeretes.

Annak a korszaknak egyik makinációja ez, mikor Csongrádmegyében a békés életet kűhőngtek s amikor a békének mindenféle emberáldozatokat hoztak.

Nem jó rá emlékezni se, hát ne bolygassuk fel újint ezeket az idegen szellemeket. Konstatáljuk hát csupán a tény, hogy a fegyelmi választmány egy egész napon át tartott fázartó ülésben foglalkozott újint a Döme-féle sikkasztásból folyó fegyelmi ügyek özönével és a végeredmény ezúttal is az, ami első ízben volt, hogy a vagyoni felelősségben fegyelmileg marasztalnia kellett mindazokat, akiket első ízben ügy e választmány, mint az akkor volt belügyminiszter is marasztalt.

Marasztaltattak ugyanis a vagyoni felelősségben és a kártérítés kötelezettségében: Balogh János, Sarkady Nagy Mihály volt polgármesterek és Magyar József h. polgármester, Szabó Károly és Götzl Ignác volt városi számvevők és néhai való Weisz Ede volt árvaszéki ülnök s Ónody Szabó

Károly jelenlegi ülnök; ellenben felmentettek: Burián Lajos volt ügyész, Borsos Péter volt írnök és Albertényi Antal várm. számvévő.

A végeredmény tehát csupán Ónody Szabó Károly terhére és Borsos Péter javára változik, de egyebekben az, ami volt: elítélő és marasztaló az első ízben elítéltekre és marasztaltakra.

Ez nem is lehetett másként s a különbség az akkor és ma közt ezektől eltekintve csupán az, hogy az elikkasztott összegeknél ma tétéről-tételre van külön megállapítva a felelősség, ami az újabb vizsgálatot fásztó gonddal teljesített Cicatricis Lajos dr. főjegyző érdeme.

De egyébként — valljuk meg őszintén — a nevezett főjegyző alapos munkalátának teljes elismerése mellett is, hogy az úgy ezzel alig jött közelebb egy lépéssel a végbefejezéshez, mint volt akkor, amikor évek előtt a fey. választmány az ítéletet először meghozta.

Mert igaz ugyan, hogy a vagyoni felelősség összege ma szigorúan csak a megtérítendő összegekre szorítkozik, melyekben sem kamatok, sem eljárás költségek nem foglaltatnak: de ha az eredeti feyelmi határozat hagyatik is érvényben, a polgári bíróság, mely előtt ez a vagyoni felelősség gyakorlatilag érvényesítendő lesz, úgy sem ítélte volna meg a marasztalt magasabb fizetési kötelezettségét, mint aminek megtérítésére törvény szerint szigorúan kötelezhető.

Az meg bizonyos, hogy a marasztaltak ebben a mai fey. választmányi ítéletben sem nyugodnak meg; ezt is csak fölébbezni fogják. És mikor a belügyminiszter ezt a határozatot jóváhagyta és a közig. hatóság a vagyoni felelősséget perrel lesz kénytelen érvényesíteni, bizony ott is fölébbezni fognak a marasztaltak egészen a kúriáig. S évek telnek el, amíg az elikkadt összeg fedezetlen része az árwapénztárnak megtérül.

No hát, ez volt volna elkerülhető, ha nem dühöngenek a bekeisérletek a vármegyében s azóta talán a törvényszéknél is végbefejezést nyertek volna a kártérítési perek, melyek így csak majd ezután indulnak meg igazában.

Az eredmény pedig lett volna az esetben is az, ami most leend. Csak hogy gyorsabban jutottunk volna el hozzá.

Városi közgyűlés.

(1894. november 26—27.)

A f. hó 13-ki folytatólagos közgyűlésről polgármesteri önkényfel leszorított ügyek tárgyában tartott ülést a f. hó 26-án Szent-es város képviselőtestülete, mely aztán — egyes közbeesett ügyek folytán — átnyúlt a f. hó 27-re is.

Mind a két napnak megvoltak a maga érdekes eseményei s a két napon Burián Lajos polgármester két újabb sajátosságát volt módunk megismerni, melyekkel, hogy ez a derék köztisztviselőnk bir, még csak sejtelmünk sem volt felőle.

Az első napon ugyanis a nagy látókat, a prófétai divinációval ihletett férfit ismertük meg benne, a másodikon pedig az üldözött és börténre védelmező Burián Lajosnak, vajon sikertüli fog-e az ellenfeleinek öt elgancsolniuk vagy nem; sőt gondolatolvasás minőségében, vesékebe ható tekintettel kifürkészheti magának azokat az arkanumokat is, amelyekkel az elgancsoltatás ellen sikeresen küzdhet.

A két napos közgyűlés tehát nem szükkölködött érdekes jelenetek nélkül és lefolyásában a következők voltak:

Először Burián Lajos polgármester a közgyűlést megnyitván, a mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után bejelenté, hogy a városi vendéglő-épületre épp folyik az árverés, miért is — az úgy sürgősségénél fogva, — indítványozza: hogy ez árverés eredményének jóváhagyására tárgyában a következő napon folytatólagos közgyűlés tartassék. A képviselőtestület ezt az indítványt elfogadja.

Napirend előtt még Kátai Pál János interpellálja a polgármestert, hogy — hallo-mása szerint — a város adóügyi tanácsnoka Nagy József valami botrányos korcsmai veredésben hősiködött a napokban. Kérdezi: van-e erről a polgármesternek tudomása és ha van, milyen intézkedéseket tett e botrány megtorlására?

Burián polgármester ez interpellációra előadja, hogy az esetről tudomása van, ez ügyben vizsgálatot is tartott és annak eredményét az alispánhoz felterjesztette.

Kátai Pál János ezt nem tartja elégnék. Az alispán — úgymond, ki tudja, meddig késik az elhatározásával. Már pedig helytelen dolog, hogy egy főbb tisztviselőt megtűnjünk állásában, aki botrányos korcsmai veredésekben hősiködik, miket a főkapitány is kötelessége volna a törvény szigorú büntetni. Ezért is indítványozza, hogy a közgyűlés rendelje el Nagy József ellen a feyelmi eljárást s egyidejűleg fűggesse fel az állásától a nevezett adóügyi tanácsnokot.

Burián Lajos polgármester beavandónak tartja az alispán elhatározását, miután a közgyűlés még ezt követően is felfűggesztheti a nevezett tisztviselőt az állásától.

Filó Tihamér Kátai indítványa mellett szólal fel, melyet a közgyűlés el is fogad, Nagy Józsefet fűggeszti az állásától, ez időre a fizetését egyharmadrésze redukálja s egyszersimint elhatározza, hogy az adóügyi tanácsnokságra a másnapj folytatólagos közgyűlésen ejti meg a helyettesítést.

Felmerült erre az az indítvány is, hogy a nevezetes korcsmai veredésben résztvett többi városi tisztviselő ellen a közgyűlés hasonlóan járjon el. Burián Lajos polgármester azon kijelentésére azonban, hogy a vizsgálat adatai szerint ott senki más, mint Nagy József nem veredkedett s a többi csak megveredett — a közgyűlés ez indítványt mellőzte.

Következett a napirend első pontja: az ügyészsze vonatkozó szervezési szabályrendeletti 113. §. 11. pontjának módosítása.

A jogügyi szakosztály határozati javaslata az, hogy a statutum e pontja módosítottassék és a jövőben az ügyészsze a magánügyködés is meg legyen engedve.

E javaslatot csupán Temesváry Antal támogatta, míg Szedler János és Filó Tihamér dr. ellene szoltottak, mire a közgyűlés, szavazás útján — nagy többséggel elvetette a szakosztály indítványát és meghagyta a statutum eredeti rendelkezését.

A közvilágításnak újabb vállalatba adása tárgyában a gazdasági szakosztály az újabb bérbeadást javasolja s csak az esetben indítványozza a házikelésbe behozatalát, ha megfelelő vállalkozó nem kerül.

Aradi Kálmán főkapitány a házi kezelés indítványozza az általunk már ismertett érveléssel. Szedler János pártolja ezt az indítványt, míg Kátai Pál János és Kálmán Mihály ellene szolanak, Patkó József meg pláne beszűntetné az egész utcavilágítást a villamvilágítás elkövetkezéséig.

A közgyűlés nagy többségre végre is a házi kezelés mellett döntött szavazatával.

A negyedik kisdöntő létesítése kérdésében csudalatos egyértelműséggel döntött a közgyűlés, hogy — ílyent nem állit. Ha azonban szükségét fogják látni, hát majd bérelnék a kiserben egy házat s ott nyári gyermek-menedékkel létesítenek.

Hogy elzárják-e a Kurcára levezető közőket és értékesíték-e gazdasági célokra a Kurca iszapját? — e fölött folyt ugyan egy

kis vita, melyben Szedler János, Abaffy mérnök és Barthá János vettek részt, — de érdemleges határozat e részben nem hozott, mert a kérdést összekötötték a Kurcai halastó kérdésével.

A belső tehenei dűlőutak kijelölésének kérdése fölött olyan széles mederben folyt a vita, hogy szinte félő volt, miszerint a száoradat kiönti a t. képviselőtestületet a gyűlésteremből.

Részt vettek e vitában: Szánthó Dániel, Abaffy Zsigmond mérnök, Kálmán Mihály, Szedler János, Kátai Pál János és Barthá Kálmán s végül a közgyűlés elhatározta, hogy a dűlőutak nem csupán itt, de mindenütt kijelölendő a mérnöki tisztség által, a város határában.

Ez rendén is van így s ezt elhatározni joga volt a közgyűlésnek. De hogy mi jogcimen szavaztatta meg a polgármester a képviselőtestületet arra is, hogy a városi mérnök egyidejűleg a magánbirtokok meggyéjeit — ha mindjárt mérsékelt díj mellett is — szintén kötelecs kijelölni: ezt véges emberi elmével felfogni nem lehet, mert ilyesmire a mérnököt kötelezni semmiféle képviselőtestületnek a világon joga nincsen.

Az iparos-tanonciskola tanítóinak alkalmazása tárgyában tudomásul vette a közgyűlés az iskolai bizottság bejelentését azzal, hogy felhívja e bizottságot, miszerint a jövőben idején tegye meg e tárgyban az előterjesztést.

Erre feltámadt a kataszteri bizottság 1889 évi élelmezési költségeinek kiserítő szelene, mely költségekre nézve a belügyminiszter úgy döntött, hogy azokat a bizottság élelmezett tagjai térítsék meg.

Burián Lajos polgármester hosszas magyarázatba bocsátkozott annak, hogy miként keletkezett — egyesek félrevezető felvilágosítása folytán, ez a belügyminiszteri rendelet. De ő nem tartja azt tisztességes dolognak, hogy a város most utólag megvegye ezt az élelmezési költséget a kataszteri bizottság tagjain, mint a város volt vendégein s így a vendégszeretetet megfizetessék. Ezért — bár tudja, hogy lesznek a kik ennek ellene szolanak — indítványozza, hogy éljen a közgyűlés ez ügyben újabb előterjesztéssel a megyéhez, amikor hiszi, hogy a visszatérítést el fogják engedni.

Bánfalvi Lajos nagyon megvan hatva a polgármester jó stehetségétől, aki képes előre látni: ki milyen szemellenben fog a közgyűlésen valamely tárgyhoz hozzászólni. Nagyon nagyra becsüli a polgármestert ez a szép tehetségét, de annak dacára sem fogadhatja el a vendéglátásról kifejtett magasztos tanát. Mert igenis tisztességtelen dolog, a vendéglátást utólag bárkivel is megfizetniti akarni, csak-hogy a kataszteri bizottság tagjain nem vendégei voltak a városnak, hanem igenis elhatározta a közgyűlés, hogy munkájukat 2 frt napdíjjal és az élelmezésükkel fogja díjazni. A 2 frt és az élelmezés tehát szolgálataik ellenszolgáltatás volt, vagyis — fizetségért dolgoztak, nem mint vendégek, hanem — magyarul mondva — a szegődött bér osztott konc elvén.

Mindazonáltal ő sem tartja helyesnek, hogy az általuk jóhiszeműen élvezett ellátás költségei most utólag rajtuk vétessenek meg s ez nem is volt sem neki, sem senki másnak a célja e képviselőtestületben. Hanem igenis, miután az élelmezés költségeit a város egy volt tisztviselője vette kézhez, aki azt a pénzt nem számolta el rendszeresen: az volt a cél, hogy az illető szigorú számadásra vonassék s amennyiben elszámolni nem tud — ő térítse vissza azt az összeget a közpénztárnak. Hogy időközben ez a köztisztviselő elhalálozott — maga sem látja további célját az akciónak s így ő is a mellett van, hogy ez ügyben a közgyűlés újabb felterjesztéssel éljen a megyéhez.

Burián Lajos magyarázta meg ezután nagy szentimentálissal, miként esett meg az ő atyáskodó szive a marasztaltakon, miként ment ez ügyben az új főispánhoz, aki itt megszünteti az átkos multszomorú emlékeket s miként ígérte meg neki

a főispán, hogy — ha újabb előterjesztéssel élnek — ő jobban fogja a belügyminisztert informálni. Erre aztán a közgyűlés egyhangulag elhatározta az újabb előterjesztést.

A közköztudásügyi miniszternek Krisztinán István tanár véglegesítését tudató leiratát — a nevezett tanár ellen folyó nemtelmele hajsza fölötti gúnyos hatóval — vette tudomásul a közgyűlés, mely aztán elhatározta, hogy a 12.ik tanári állás betöltése tárgyában a gimnáziumi bizottsághoz hasonló szellemben felír a kultuszminiszterhez.

Örvendés tudomásul vették még a pénzügyminiszter rendeletét, mellyel az 1892. évi fogyasztási adó-ráutalásból 5182 forint visszautalt a város javára s úgy a pénzügyminiszternek mint Sima Ferencnek ezért könyvi köszönetet is szavaztak.

Ezzel, háromnegyed 12 órakor, az első napi közgyűlés bezárult.

Másnap.

Kedden délelőtt 9 órakor nyitotta meg Burián Lajos polgármester a folytatódó közgyűlést, első sorban is bejelentvén, hogy a városi vendéglő előző napi bérárverésének eredményeként az mutatkozik, hogy a mostani bérlő Kass Gusztáv 4660 forinttal volt a legtehetőbb ígérő, a vendéglő tehát évi 160 forinttal hozza kevesebb jövedelmet, mint eddig hozott.

A közgyűlés ezt az árverési eredményt nem fogadta el, hanem elhatározta, hogy az esetre, ha Kass legalább is a mai bérszöveget nem hajlandó megadni — mely esetben vele egy évére a szerződést megkötnek — új árverést tűz ki.

Az 1895 évi virilís városi képviselők névjegyzékét szó nélkül fogadták el ezután.

Ellenben a jogügyi bizottságnak adták ki Káta Pál János és társai azon szép indítványát, hogy a vadászterületek bérszözege a szentesi Kossuth-szobor alapja javára fordíttassék, amelyről azt hittük, hogy egyhangulag, minden elmentmondás nélkül leendő elfogadva.

Háiba no, szép dolog az a kegyelet és bambardó mellett lelkesedni se éppen utolsó látványosság: de már ami a pénzről illeti, hát ott csak tartjuk a Máriát Terézia korabeli nagy mondatát: „életünk és vérünket igen, de zabunkat nem!”

Utolsó tárgya volt a közgyűlésnek a tragikomikus mozzanatokban bővelkedő adóügyi tanácsnok-helyettesítés.

A helyettesítésre ajánlottak: Filó Tihámér dr. által Szalay Miklós ügyvéd, Temesváry Antal által Józsa Sándor számszít és Varga Imre által Bugyi Antal adóügyi fogalmazó.

Ez utóbbinak jelölése ellen Filó Tihámér dr. emelt óvatot az okon, mert úgy mond — még nem nagykorú és a belügyminiszter egyszer már megsemmisítette a képviselőt ily határozattal.

Szép, ha Filó Tihámér a törvényességi szempontok ily nemes védelmére kel; de elfelejtett sok dolgot. Nevezesen, hogy 2 év előtt is ők helyettesítették Bugyit erre az állásra, amikor pedig kis-korúbb volt mint ma és mikor a belügyminiszter ezt a választást megsemmisítette, ők ennek dacára is továbbra meghagyták nevezett tetteit állásban, melyet — dicséretre legyen mondva — kellő szakértelemmel töltött be. Aztán meg a Filó Tihámér ajánlotta Szalay Miklós nem kevésbé esik kifogás alá törvényességi szempontból, mert, hogy tanácsbéli lehessen — akárha helyettesítés útján is — legalább két év óta kellene Szentes adófejlesztőjének lennie.

A közgyűlés nagy többséggel különben, 39 szóval Szalay és Józsa 9 szavazata ellen, Bugyit helyettesítette az adóügyi tanácsnokságra. Mire Filó Tihámér dr. fölébezzelt jelentett be, Burián Lajos polgármester pedig azt a meglepő nyilatkozatot tette, hogy fölébezzel esetén Bugyit nem fogja beiktatni a h. adóügyi tanácsnokságra.

Cicatricis Lajos dr. tartott erre egy kis erőteljes leckét, melyben a polgármestert egy kis törvényiszteletről oktatta ki; mire Burián Lajos nekieredt a siral-

maknak, hogy őtet mindenáron el akarják gancsolni, neki mindenfelől a belét kell védelmeznie s hogy e szerint legjobban lesz, ha a képviselőtestület birtokon kívül felebbezzelhetőnek mondja ki a helyettesítésre vonatkozó határozatot.

Cicatricis kimutatta ugyan a törvénykönyvből azt is, amit a polgármester nem volt képes megtalálni, hogy ily külön határozatra semmi szükség sincsen; de végre a képviselőtestület megtette a szorongatott polgármesternek a szívességét és kimondta nagy többséggel a birtokon kívüli fölébezzelést.

Ezzel a közgyűlés aztán be is zárult.

Ujdonságok.

Szentes, 1894. november 29.

— **Közigazgatási vizsgálat.** Vadnay Andor dr. főispán a f. hó 27-én Csongrádra utazott, hogy ott a szolgabíró és község ügykezelését behatóan megvizsgálja. A főispánnal voltak: Csató Zsigmond dr. alispán, Terkina Gyula dr. tanfelügyelő, aki különböző iskolai ügyekben ment Csongrádra és Albertényi Antal várm. főszámvéző.

— **Személyi hír.** Vadnay Andor főispán, Csató alispán és Cicatricis főjegyző a f. hó 28-án Budapestre utaztak, utóbbiak mint a szentes-vásárhelyi vasúti érdekelttség kiküldöttei, hogy a kereskedelemügyi miniszter közbenjárását, a nevezett vasút-társulat és a magyar államvasutak igazgatósága közt, a vásárhelyi csatlakozás ügyében keletkezett vitás kérdésben kikérjék.

— **A nagytehetségű polgármester.** Bol dogok azok, akiknek szekerét a szentesi Lap (P.) je tologatja. Az ilyen szerencsés földi halandó akármint tegyen is: nevezetes cselekményre lesz az menten felfújva és hirtedhétországba szól az ilyetén talentumnak. Ime Szentes polgármestere kelteben-keftében ilyen szerencsés és boldog földi halandó. A legújabb dicsőítőndő cselekedete e saját külön szentesi lángszek az, hogy megorrontotta, miszerint a református presbiterium főgondnoka, Kristó Nagy István valami pákulisztiklin tóri a fejét az egyháznál, mert elhatározta azt a egyháztanácsossal, hogy a legközelebbi presbiter-választás alkalmakor csak azok szavazhatnak, akik a szavazólapot személyesen viszik el az egyháztól. De Burián Lajos, a kemény kálinista meg-gancsolta ezt a stiklit, amely ellen fölébezzelést adott be a presbiteriumhoz. Hát nem fenegyerek ez a Burián Lajos? Megiratta a fölébezzelést mással, aláírta és benyújtotta. Most aztán reszkesz pákuliszfur-fang, nagyesz Burián Lajos túljárt a makinációdon. Csak az a csipetnyi baja van az egésznek, hogy az egyházi törvények világosan az egyháztanácsra bízzák a választások körüli eljárás megállapítását, ami azonban nem akadályozza, hogy Burián úr provindenciális férfi ne legyen e téren is.

— **Fegyelmi alá vont városi tisztviselők.** Burián Lajos polgármester azon előterjesztése alapján, hogy a Szentes városi pénztári tiszttség, a tanács többszörös sürgetése dacára, mindmáig nem terjesztette be a városi közpénztár 1893. évi záró-számadásait, Csató Zsigmond dr. alispán elrendelte a fegyelmi vizsgálatot Nagy József volt közpénztáros és Fábrián Tóth István ellen, akinek kötelessége volt volna e számadásokat elkészíteni.

— **Eljegyzések.** Schenk Armin könyvelő Hm-Vásárhelyről, a f. hó 25-én tartotta eljegyzését Gunszt Marika kisasszonnyal, Gunszt Lipót helybeli vasáru-kereskedő kedves és szép leányával. — Ugyanaz nap jegyezte el magának Löwinger Adolf helybeli fiatal kereskedő Götzler Lujza kisasszonnyal, Götzli Illés helybeli terménykereskedő szeretetreméltó, szép leányát.

— **Plébános-beiktatás Dorosmán.** Dorosmai új plébánosát, Nagy Zakart b. f. hó

25-én iktatták be ünnepiesen a plébániába. A beiktatást Bogó Pál kanonok kecskeméti plébános végezte, aki igen szép hazafias szellemű beiktató-beszédet tartott. Ezután az új plébános mondta el remek székgőgő-beszédét, mely a templomot teljesen megtöltött közönséget mélyen meghatotta. Ünnepi szent mise s a plébánián ebéd zárta be a beiktató ünnepséget, melyen Szegedről is többen vettek részt. Ebéd közben természetesen lelkes tósztokban sem volt hiányosság.

— **Pályázatok a városnál.** A Szentes városnál eléptetetés folytán üresedésben lévő alszámvevői és egy irnoki állásra, előbbinek javadalma évi 500, utóbbié évi 400 forint, Csató Zsigmond dr. mint a városi tisztújító szék elnöke, meghirdette a pályázatot. A pályázati kérvények a f. évi december hó 10.ig nyújtandók be az alispáni iktatóban. Minden, a pályázatokra vonatkozó feltételeket lapunk mai számának idevonatkozó hirdetményében találják az érdeklődők.

— **Csongrádi politika.** Hock János, Csongrád város képviselője és lelkipásztor, sok halasztás után végre a folyó hó 25-én nyilatkozott meg választói előtt. Hockot renkivül elkeserítette a hidegfogadtatás, bárha kollegája az elveken és a szent hivatásban: főtisztelőndő Hegyi páter, embererőt fölülmúló buzgalommal igyekezett az érdeklődés fölcsigázásán. Abban bíztak, hogy vasárnap csupa kíváncsiakból is összeverődik a tömeg, de ke-serűen csalódtak, mert asszonyból, emberből és gyerekből álló kétszáz főnyi halgatósnál nem sikerült több hivet összejáradkozni. A szegény népet azután beteretlék a városháza udvarára, ahol Hock, aki plébános is, természetesen az egyházpolitika ellen tüzött és az agrár kérdések éles bíralatával, a köz-el teljesülendő kormányválságot ígerte. A pártvacsorán huszonötven vettek részt, valamennyien Hegyi páter emberei, kántor, sekrestyés, stb.

— **Vakmerő betörés.** Nagyon meglazult nálunk mostanság a közbiztonság és furcsa jeleit kezdjük tapasztalni a rendőrszolgálatnak. Kötődömásti, hogy a piactéren állandó rendőri őrszem van s a napos rendőrnek kötelessége: ott szemfélskedni. Nos hát, dacára ennek meg-esett a f. hó 27-én éppen a déli órákban, hogy Szigethy Zoltán piactéri boltjába valami ismeretlen jómádár betört és a pénzeszközökben talált 30 forint emelte. Nem volt sok munkája az ismeretlennek ezzel a tolvajcsinnyel. Szigethy bezárta az üvegajtót és ebédelni ment. A tolvaj meg állkucsallal kinyitotta az ajtót, a kulcsot beltől bent is hagyta a zárban, emelte a pénzt és elinált. A rendőrség meg ama bizonyos bottal tüetői azóta a nyomát.

— **Visszahelyezett tanító.** A vármegye fejeletmi választmányja a f. hó 26-iki ülésén eléntézte Fúrj Pál csanyai tanító fejeletmi ügyét is, aki hivatalától fel volt függesztve az ellene folyó fegy. vizsgálat alatt. A fejelet. választmány a nevezett tanitót, egyhangulag hozott határozatával visszahelyezte állásába.

— **Horgos határa.** Vitássá vált a határkérdés Horgos község és Szeged város közt, miért is Ivánkovich Sándor dr. Szeged városi tisztí ügyész kérvényt intézett Csató Zsigmond dr. Csongrádvármegyei alispánhoz, hogy tartaná meg a horgosi határjárását. Ezzel kapcsolatban Szeged város tanácsa utasította városi mérnökségét: vizsgálna meg Horgos határát s tegyen erről a vizsgálatról tüzetes jelentést.

— **Esküvő.** Németh Erzsike, Németh Zsigmond helybeli iparospolgártársunk kedves szép leánya a f. hó 26-án esküdött örök hűséget a dorosmai plébániatemplomban Bálint Ferenc fiatal iparossal.

Henneberg G. (es. kir. udvari szállító.) **selymgyára Zürichben, privát-megrendelők lakására közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabérlő- és vámentesen, sima, csikos, kokcázott és mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalathal). Minták postafordulóval küldetnek. Svájczai címzetlekre 10 kros és levelező-lapokra 5 kros hálgy ragasztandó. (1)**

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS.

Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, akik elhalálozott édes anyáknak, id. Zsol-dos Sándorné f. hó 27-iki végteszességtételén megjelenés és részvételükkel fájdalomukat enyhíteni sziveskedtek, fogadják ez úton hálás köszönetünk nyilvánítását.

Szentesen, 1894. november 28.

Zsoldos Imre és neje.

Irodalom.

Új zeneművek. Magyar hazánk dalgyöngyei című kedvelt és elterjedt népdalgyűjteményben, mely Hubay Károly szerkesztése alatt jelenik meg és mely gyűjtemény csakis az ismert és az országban elterjedt magyar népdalokat hozza: ismét egy kedvelt magyar népdal zongorára vagy énekhangokra, melynek a címe: »Ha lehull az égről az én csillagom. Eljön értem rég sovárgott halálom.« a Harmónia zenemű és zongorakereskedésben Budapest, Váci-útca 9. sz. jelent meg. Ara 1 korona.

KIÁLLITÁSI ÜGY.

Felhívás Szentes város közönségéhez.

Az ezredéves kiállítás sikerének előmozdítására egyik fontos eszközül jelöli meg a kereskedelmügyi miniszter úr azt, ha testületek és egyesek azon díszesebb és gondosabb munkát és kivittelt igénylő cikkeket vagy berendezéseket, melyekre különösen szükségük van, előre megrendelik az illető vidék teheteseiből iparosainál azzal a céllal, miszerint e készítmények a kiállításon is bemutatathatók legyenek.

A hivatott szentesi iparosok ily módon való támogatásának érdekében, az ezredéves kiállítás szentesi helyi bizottságának intéző választmányja teljes bizalommal fordul a t. közönséghez azzal a kéréssel, hogy egyes esetleg ügyis beszerezni tervezett ipari készítményeket, az intéző választmány közreműködése mellett oly időben és oly engedéllyel rendelné meg képzettebb és megbízhatóbb szentesi iparosoknál, hogy azok az így megrendelt cikkeket gondosan elkészíthessék és az ezredéves tárlaton kiállíthassák.

Azon reményben, hogy a t. közönség kézséggel támogatja a szentesi ipar minél impozansabb bemutatására irányuló törekvésinket, felkérjük a t. közönséget, hogy tervezett megrendeléseit a helyi bizottság alólított elnökével közölni és vele úgy, mint a kijelölendő iparosokkal mielőbb érintkezésbe lépni sziveskedjék.

Szentesen, 1894. november 20.

A szentesi helyi bizottság nevében:

Nyíry Gyula,
elnök.

Felhívás Szentes város iparosaihoz!

Az ezredéves országos kiállítás iránt a város iparosai mind ez ideig oly lanyha érdeklődést tanúsítottak, hogy ez ideig a kiállításon való részvételre igen kevesen jelentkeztek.

Azt hiszem nem óhajjuk e város iparosai, hogy a Magyarország ezredéves fennállásának megünneplése alkalmából rendezendő országos kiállításon éppen csak a szentesi iparosok tünjenek fel távollétükkel, hanem tudom azt és bizom abban, hogy amint képesek lelkesedni minden szép és jóért, ép úgy fel fogják karolni a kiállítás ügyét és abban készítményeikkel minél nagyobb számban vesznek részt annyival inkább, miután ez a részvétel eminenter az iparoság egyik legvitalisabb érdeke.

Ezen ügyben felhívom a város összes iparosait, hogy a f. évi december hó 2-án, délelőtt 9 órakor, az úrtartület nagyermeiben tartandó értekezleten minél nagyobb számban megjelenjen sziveskedjenek.

Tudatom továbbá, hogy a mondott napon úgy délelőtt mint délután, a kiállítási helyi bizottság ülésén fog, tehát azok, akik készítményeikkel a kiállításban részt venni óhajtanak, egész napon át jelentkezhetnek.

Felvilágosítást a bizottság azonnal ad és a bejelentési lapokat is kiállítja; miután pedig a kiállításban való részvétel az év végéig okvetlenül bejelentendő a kiállítás országos igazgatóságánál, felkérem az iparosokat, hogy a mondott napon mindazok, kik a kiállításra munkát készíteni akarnak, ezen szándékuikat a bizottságnál okvetlenül bejelenteni sziveskedjenek.

Szentes, 1894. november 24.

Nyíry Gyula,
helyi bizottsági elnök.

KÖZGAZDASÁG.

Gabonatörsde. (Bpest nov. 27). A készárúzetlet menete ma ismét bányadt volt és a forgalom is kicsinyesen alakult. Buzában gyenge volt a kínálat és minthogy a vásárlásban csak néhány malom vett részt, az irányzat bányadt maradt és csak 15.000 mm. kelt el néhány krajcárral alacsonyabb áron. Nagy tételekben csak a szerb és oláh búzát vették és pedig elkelt egy rakomány 77 kilós szerb buza tavaszra 5 ft. 30 kr-ával tramzitó. A többi eladás apróbb tételekben történt és a hazai fajok között oszlott meg. Zab mintegy 1000 mm. kelt el 5. 90 — 6. 15 frton. Egyéb gabonaművek forgalma gyenge, bányadt irányzat és változatlan árák mellett.

Laptulajdonos és felelős-szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

11780/1894. Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetemény.

Szentes rendezett tanácsú városnál üresedésben levő és 500 frt fizetéssel javadalmazott alszámvevői, továbbá egy évi 400 frt fizetéssel díjazott irnoki állásra ezennel pályázatot

hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen állások valamelyikét elnyerni kívánják, hogy képesítettségüket és erkölcsi magukviselésüket igazoló okmányokkal kellően felszerelt pályázati kérvényeiket f. évi december hó 10-ik napjának délutáni 5 órájáig nyujtsák be.

A megválasztandó alszámvevő a választás napjától számítandó 8 nap alatt 1000 frt hivatali óvadékot köteles letenni.

Szentes, 1894. november 23-án.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

3-1

Csongrádvármegye alispánjától.

11193/1894. sz. alisp.

Pályázati hirdetemény.

Szentes rendezett tanácsú városnál rendszerezett, évi 1000 frt fizetéssel javadalmazott rendőralkapitányi állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen tisztii állást elnyerni kívánják, hogy képesítettségüket és erkölcsi magaviseletüket igazoló okmányokkal kellően felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám f. évi december hó 7-ik napjának d. u. 5 órájáig nyujtsák be

A város szervezési szabályzatának 126. § a II. b. akképen rendelkezik, hogy a rendőralkapitánynak képzett csendőrtisztnek, vagy katonatisztileg kiképzett egyénnek kell lennie e kiképzés rendőrségi teendőket teljesít.

Szentes, 1894. nov. 17-én.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

3-3

Főnyeremény

esetleg
500.000 márká.

SZERENCSE-JELENTÉS.

A nyereményekért
az állam
kereskedik.

Meghívás a Hamburg állam által biztosított nagy pénzsorsolás nyeremény — esélyeire való részvételre, melyben

10 millió 868,900 márkát multhatlanul nyerni kell.

Ez előnyös pénz-sorsolás nyereményei, melyben tervszerűen csak 110.000 sorsjegy foglaltatik, a következők:

A legnagyobb nyeremény esetleg 500 000 márká.

Prémia	200,000 márká	46 nyeremény . . .	á 5000 márká
1 nyeremény . . .	á 200,000	106	» 3000 »
1 »	100,000 »	206	» 2000 »
2 »	75,000 »	752	» 1000 »
1 »	70,000 »	1320	» 400 »
1 »	65,000 »	20	» 300 »
1 »	60,000 »	130	» a 200 és 150 »
1 »	55,000 »	38945	» a 155 »
2 »	50,000 »	6994	» a 134, 100 és 98 »
1 »	40,000 »	6846	» a 69, 42 és 20 »
3 »	20,000 »		
21 »	10,000 »		
		összesen:	55,400 nyeremény,

mely rövid néhány hónap alatt, 7 osztályban eldőlt.

Az első osztályú főnyeremény 50,000 márká, mely a második osztályban 55,000 márká, a harmadikban 60,000, a negyedikben 65,000, az ötödikben 70,000, a hatodikban 75,000, a hetedikben 80,000 márkára növekszik és így a 300,000 márkás prémiával 500,000 márká lehet.

Ezen nyeremény sorsolásra, mely hivatalosan f. évi dec. 13-ára van megállapítva:

egy egész eredeti sorsjegy ára csak 3 frt 50 kr.

egy fél » » » » » 1 » 75 »

egy negyed » » » » » — » 90 »

A megtörtént húzás után minden résztvevőnek, felszólítás nélkül, nyomban megküldöm a hivatalos sorsolási jegyzéket.

Sorsolási tervet az államcímrel ellátva, melyből a betétek és a nyeremény felosztások mind a hét osztályra megtudhatók, előre kiküldi díjtalanul.

A nyereménypénzek kifizetése és szétkülöndése közvetlenül tőlem történik az érdekeltekhez, pontosan és szigorú titoktartás mellett

Megrendelések postautalvánnyal vagy levélben kéretnek.

Megbízásokkal a küszöbön álló pénz-sorsolásra tehát azonnal, de legkésőbb

f. évi december 13-ig kiki bizalommal forduljon:

HECKSCHER JÓZSEF Bank- és pénzváltó üzletéhez, Hamburgban